

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 4. decembra 2017. godine
Br. ref.: RK 1162/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI66/17

Podnosilac

Ramadan Shishani i ostali

**Ocena ustavnosti nekoliko individualnih odluka
Kosovske agencije za privatizaciju**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosioci zahteva

1. Zahtev su podneli (a) Ramadan Shishani, (b) Halil Fetahu, (c) Jakup Ibriqi, (d) Maliqe Mjeku, (e) Rrustem Berisha, (f) Nexhat Lahu, (g) Afrim Beka, (h) Besim Sylejmani, (i) Sami Shehu i (j) Zeqir Behrami, svi bivši radnici Društvenog Preduzeća (u daljem tekstu: društveno preduzeće) „Šumsko gazdinstvo“ (u

daljem tekstu: podnosioci zahteva), koje zastupa Gani Asllani, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosioci osporavaju nekoliko individualnih odluka Kosovske agencije za Privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) jer one utiču na svakog podnosioca zahteva: podnosilac (a) osporava dve odluke [br. 10876 od 14. oktobra 2013. godine i br. 12/74 od 05. novembra 2013. godine], podnosilac (b) osporava jednu odluku [br. 748 od 24. januara 2014. godine], podnosilac (c) osporava dve odluke [br. 6518 od 16. avgusta 2013. godine i br. 6521 od 16. avgusta 2013. godine], podnosilac (d) osporava dve odluke, [br. 6515 od 16. avgusta 2013. godine, i br. 6520 od 16. avgusta 2013. godine], podnosilac (e) osporava jednu odluku [br. 6526 od 16. avgusta 2013. godine], podnosilac (f) osporava dve odluke [br. 0517 od 16. avgusta 2013. godine i br. 6523 od 16. avgusta 2013. godine], podnosilac (g) osporava dve odluke [br. 10878 od 14. oktobra 2013. godine i br. 6512 od 16. avgusta 2013. godine], podnosilac (h) osporava dve odluke [br. 6513 od 16. avgusta 2013. godine i br. 6524 od 16. avgusta 2013. godine], podnosilac (i) osporava dve odluke [br. 6525 od 16. avgusta 2013. godine i br. 10877 od 14. oktobra 2013. godine], i podnosilac (j) osporava dve odluke [br. 6514 od 16. avgusta 2013. godine i br. 6522 od 16. avgusta 2013. godine].

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedenih odluka KAP-a, kojima se, navodno, podnosiocima povređuju prava i slobode garantovane članom 46. [Zaštita imovine] i članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 22. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 5. juna 2017. godine, podnosioci su podneli zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 5. juna 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Arta Rama-Hajrizi i Gresa Caka-Nimani.
7. Dana 4. jula 2017. godine, Sud je obavestio podnosiocima o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva KAP-u.

8. Dana 23. oktobra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i većinom glasova iznelo Sudu, u punom sastavu, preporuku o neprihvatljivosti.
9. Sudija Altay Suroy je glasao protiv predloga sudije izvestioca.

Pregled činjenica

10. Svi podnosioci su bili radnici DP "Šumsko gazdinstvo Prishtina".
11. Dana 20. januara 2011. godine, Odbor KAP-a je doneo odluku o likvidaciji DP "Šumsko gazdinstvo Prishtina".
12. Tokom 2011. godine, svi podnosioci su pojedinačno podneli zahteve KAP-u, u kojima su tražili da im se isplate neisplaćeni lični dohoci za period od januara 2003. godine do decembra 2010. godine.
13. Tokom 2013. i 2014. godine, KAP je donela individualne odluke vezano za svaki zahtev podnosilaca. Tim odlukama, KAP je svakom podnosiocu zahteva pojedinačno priznala pravo na isplatu neisplaćenih ličnih dohodaka i odredila konkretne iznose novca svakom podnosiocu u skladu sa finansijskim dokazima iz dokumentacije i njihovim individualnim radnim stažom.
14. U tim odlukama, KAP je priznala i pravo svakom podnosiocu pojedinačno da im se isplati iznos u naknadi. Taj iznos je bio ekvivalentan njihovom ličnom dohotku za 3 meseca zbog prekida radnog odnosa. U svakoj odluci KAP-a stoji:

„Pri odlučivanju o vašem potraživanju, organ za likvidaciju je ustanovio da vi uživate pravo na neisplaćene plate zato što su vaše plate ostale neisplaćene za vreme vašeg radnog odnosa u DP „Šumsko Gazdinstvo Priština“ za period od januara 2003. god. do decembra 2010. god., i jedan takav zaključak je podržan i finansijskim dokazima u arhivi DP-a.“
15. Odluke PAK-a su uključivale objašnjenje o raspodeli dodeljenih iznosa podnosiocima zahteva, koje je preciziralo:

„Potraživanja će biti ispunjena prema prioritetu kategorije utvrđene članom 40. Plaćanje za namirenje potraživanja će se izvršiti u skladu sa stavovima 2 i 3 člana 41. Aneksa Zakona o KAP-u i sledeće postupke Organa za likvidaciju u skladu sa finansijskom politikom Agencije izdate u skladu sa članom 19. Zakona o KAP-u.“
16. Dana 2. novembra 2016. godine, podnosioci su se obratili KAP-u sa zahtevom za objašnjenje zbog kašnjenja u isplati njihovih prava. Oni su tražili i neposrednu isplatu svojih neisplaćenih ličnih dohodaka na koje su dobili pravo shodno odlukama KAP-a.
17. Dana 7. novembra 2016. godine, KAP je odgovorila na zahteve podnosilaca. Svaki odgovor KAP-a je bio zasnovan na Zakonu br. 04/L-34 o Kosovskoj agenciji za privatizaciju i navodio je:

“Što se tiče vašeg zahteva za odlaganje dalje raspodele sredstava, obaveštavamo vas da je do sada Organ za likvidaciju (OL) zaključio obradu i izdavanje rešenja o svim podnetim zahtevima za DP „Šumsko Gazdinstvo Priština“ (u likvidaciji).

Podnosioci zahteva koji su bili nezadovoljni odlukama OL-a (u slučajevima kada su odluke delimično odobrene ili odbijene) imali su priliku da ulože žalbu na odluku OL-a pri Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: PKVS) u roku od 30 dana nakon što im je uručena odluka OL-a.

Na osnovu gore navedenog, za žalbe podnete PKVSK-u od strane nezadovoljnih strana protiv odluka Organa za likvidaciju treba da se donese konačna odluka od strane PKVSK-a kako bi se prosledilo sa raspodelom isplata i za poverioce Društvenog preduzeća. Do danas, PKVS nije još uvek u potpunosti potvrdila Organu za likvidaciju čitav spisak žalbi uložnim PKVS-u u vezi sa donetim odlukama.

Organ za likvidaciju Društvenog preduzeća „Ekonomia e Pyjeve“ Priština (u likvidaciji) u cilju pripreme izveštaja o raspodeli treba da oceni (i) situaciju nakon prodaje sredstava od koje će se generisati primanja, kao i (ii) dobijanje potvrđivanja spiska sa punim informacijama žalbi od strane PKVS-a.

Dakle, na osnovu gore navedenog, trenutno nije moguće da se odredi tačno vreme raspodele, jer to zavisi od gore navedenih faktora, ali [KAP] želimo da [vas] uverimo da KAP posvećeno tretira i ovu stvar.”

18. Dana 12. aprila 2017. godine, podnosioci su se ponovo obratili KAP-u kao Organu za likvidacije sa zahtevom da im se isplate lični dohoci, shodno odlukama KAP-a.
19. Podnosioci tvrde da do podnošenja zahteva Sudu oni nisu primili nikakav odgovor od KAP-a u vezi sa njihovim zahtevom od 12. aprila 2017. godine.

Navodi podnosioca

20. Podnosioci zahteva tvrde da je njihovo pravo na imovinu kao što je zagarantovano članom 46. Ustava bilo povređeno od strane KAP-a, jer KAP kasni sa isplatom iznosa koji je dodeljen podnosioca zahteva iz procesa likvidacije DP u kome su ranije bili zapsleni.
21. Podnosioci zahteva u vezi sa tim tvrde da „Plate koje su oni zaradili kao bivši radnici DP Šumsko gazdinstvo mukotržno“ ... su njihova imovina, tim pre što im služe da prehrane sebe i svoje porodice, a Organ za likvidaciju [KAP] se ponaša kao gospodar te imovine ne pružajući odgovor radnicima i bezrazložno drži na raspolaganju i korišćenju tuđu imovinu.“
22. Žalba podnosilaca zahteva se odnosi isključivo na neuspeh KAP-a da isplati iznose koji su im dodeljeni. Podnosioci zahteva ukazuju na to da su odluke KAP-a u vezi sa njihovim neisplaćenim ličnim dohocima i naknadom za njihov

prevremeni prekid radnog odnosa bile u njihovu korist. Stoga, podnosioci zahteva nisu bili nezadovoljni i nisu imali razloga da podnose dalje žalbe pred PKVS u vezi sa ovim pitanjem. Ova situacija je u toku od kada su ove odluke donete u 2013-2014.

23. Podnosioci zahteva takođe navode da je „*povređen član 49. Ustava kojim se garantuje pravo na rad, a iz toga automatski proizilazi da mora biti zagarantovan i rezultat rada kao u konkretnom slučaju – zarade radnika.*“
24. Podnosioci od Suda traže da „*naloži KAP (Organu za likvidaciju) da isplati svima [podnosiocima zahteva] neisplaćene zarade na osnovu rešenja KAP, kojima su odobrena potraživanja za neisplaćene zarade svakom pojedinačno u visini iznosa kao u rešenjima, kao i po tri (3) zarade koje su takođe odobrene rešenjima zbog prevremenog prestanka radnog odnosa.*“

Prihvatljivost zahteva

25. Sud će prvo ispitati da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom o radu.
26. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

(...)

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

27. Sud smatra da su podnosioci zahteva pojedinci koji tvrde povredu svojih osnovnih prava od strane javnih organa i, stoga, oni su ovlašćena strana da podnesu zahtev prema članu 113 (7) Ustava.
28. Što se tiče iscrpljenja pravnih sredstava, Sud primećuje da se žalba podnosioca zahteva odnosi samo na kašnjenje u izvršenju odluka KAP-a koje im daju svako pravo na neisplaćene lične dohotke i naknadu. Podnosioci zahteva su dva puta poslali pisma KAP-u, tražeći ostvarivanje svojih prava.
29. Sud primećuje da KAP prihvata odgovornost za ostvarivanje prava podnosioca zahteva, ali tvrdi da ostvarivanje mora biti odloženo postupkom pred PKVS kada se odlučuje o zahtevima drugih strana. Sud primećuje da KAP zasniva svoju poziciju na odredbama Zakona br. 04/L-34 o Kosovskoj agenciji za privatizaciju.
30. Sud smatra da je sprovođenje isplate potraživanja podnosioca zahteva za neisplaćene plate posledica situacije koja i dalje traje.

31. Ni podnosioci zahteva, a ni KAP, se nisu pozvali na neko pravno sredstvo koje bi moglo biti dostupno podnosiocima da KAP sprovede neposredno izvršenje odluka kojima su podnosiocima data prava za neisplaćene lične dohotke i naknadu.
32. U ovim okolnostima, Sud utvrđuje da su kašnjenja u ostvarivanju prava podnosilaca zahteva rezultat sudskog postupka zasnovanog na zakonu protiv koga nema dostupnog pravnog sredstva.
33. Shodno tome, Sud utvrđuje da su podnosioci zahteva iscrpeli sva pravna sredstva koja su propisana zakonom.
34. Sud se poziva i na član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuje:
- „Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog.”*
35. Sud podseća da se uslov za podnošenje zahteva u roku od 4 (četiri) meseca ne primjenjuje u slučaju navodne kontinuirane povrede osnovnih ljudskih prava i sloboda (vidi: Evropski sud za ljudska prava (dalje u tekstu: ESLJP), presuda od 19. marta 1997. godine, *Hornsby protiv Grčke*, br. 18357/91, stavovi 34-37 i Ustavni sud Republike Kosovo: slučaj br. KI50/12, podnosilac zahteva: *Agush Lolluni*, presuda od 20. jula 2012. godine).
36. U ovom slučaju, Sud primećuje da su sve odluke kojima su podnosiocima zahteva data prava na neisplaćene lične dohotke i naknadu od 2013-2014 godine. Međutim, isplata ovih dodeljenih iznosa podnosiocima zahteva je još uvek u toku do daljih radnji KAP-a, jer se sprovode zakonski postupci pred PKVS.
37. Pod tim okolnostima, Sud smatra da je kašnjenje u sprovođenju prava podnosilaca zahteva rezultat situacije koja je u toku.
38. Dakle, Sud utvrđuje da podnosioci zahteva ne moraju da se pridržavaju vremenskog roka od četiri meseca kada podnose zahtev u skladu sa članom 49. Zakona.
39. U zaključku, Sud utvrđuje da su podnosioci zahteva ovlašćene strane, da su iscrpeli sva pravna sredstva i da su podneli svoje zahteve u zakonskom roku.
40. Pored toga, Sud se poziva i na član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji kaže:
- “Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”*
41. Sud podseća da podnosioci zahteva tvrde povredu svojih prava na imovinu i prava na rad, zaštićena članovima 46. i 49. Ustava. Podnosioci zahteva tvrde da je ova povreda njihovih prava rezultat kašnjenja u isplati iznosa neisplaćenih

ličnih dohodaka i naknade koja im je dodeljena. Podnosioci zahteva tvrde da je ovo kašnjenje u ostvarivanju njihovih prava prouzrokovano od strane KAP-a, koja je javni organ ustanovljen zakonom.

42. Stoga, Sud utvrđuje da su podnosioci zahteva tačno naveli koja prava tvrde da su im povređena i koji akt javnog organa osporavaju.
43. Međutim, Sud se poziva na pravilo 36 (1) (d) i (2) (d) Poslovnika o radu, koje predviđa:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.“

44. Sud podseća da podnosioci zahteva tvrde da je KAP, time što je kasnila u sprovođenju odluka kojim im se odobrava isplata neisplaćenih ličnih dohodaka i naknade za prevremen prekid radnog odnosa, povredila njihovo pravo na zaštitu imovine kao što je garantovano članom 46. Ustava.
45. Sud podseća da član 46. [Zaštita imovine] Ustava, *inter alia*, propisuje:
- „1. Garantuje se pravo na imovinu.“*
46. Sud smatra da pravo podnosioca zahteva na isplatu iznosa koji im je dodeljen odlukama KAP-a spada u delokrug koncepta imovine, kao što je zaštićeno članom 46. Ustava.
47. Sud primećuje da prava podnosioca zahteva na dodeljen iznos nisu sporna između podnosioca zahteva i KAP-a.
48. Sud, dalje, primećuje da je KAP objasnila da isplata dodeljenih iznosa čeka na zaključenje sudskih odluka od strane PKVS-a u vezi sa drugim potraživanjima na imovinu DP-a u likvidaciji. Sud primećuje da je KAP zasnovala svoj stav na Zakonu br. 04/L-34 o Kosovskoj agenciji za privatizaciju.
49. Pored toga, Sud primećuje da odluke kojima su podnosiocima zahteva dodeljeni iznosi sadrže objašnjenje u vezi sa raspodelom iznosa. U ovom objašnjenju se navodi:

„Potraživanja će biti ispunjena prema prioritetu kategorije utvrđene članom 40. Plaćanje za namirenje potraživanja će se izvršiti u skladu sa stavovima 2 i 3 člana 41. Aneksa Zakona o KAP-u i sledeće postupke

Organa za likvidaciju u skladu sa finansijskom politikom Agencije izdate u skladu sa članom 19. Zakona o KAP-u.”

50. Na osnovu ovog razjašnjenja o raspodeli, Sud primećuje da je ostvarivanje prava podnosioca zahteva uslovljeno okolnostima navedenim u odlukama kojima se dodjeljuju iznosi, odnosno da će raspodela slediti zaključenje postupka od strane Organa za likvidaciju. Sud primećuje da su ovi postupci još uvek u toku.
51. Prema tome, Sud nalazi da je potraživanje podnosioca zahteva za isplatu njihovih neisplaćenih plata preuranjeno.
52. Sud smatra da su podnosioci zahteva imali pravo na imovinu koje im je priznato od strane KAP-a. Ostvarivanje ovog prava će se, shodno odlukama KAP-a, realizovati tek onda kada određeni zakonski uslovi koji su navedeni u odlukama budu ispunjeni.
53. U tom smislu, Sud primećuje da je kašnjenje KAP-a u ostvarivanju prava podnosioca zahteva zasnovano na zakonu.
54. Sud podseća na sudsku praksu Evropske komisije o ljudskim pravima, koja je utvrdila da se pravo na imovinu ne gubi kada uslov nije ispunjen, ako je taj uslov sastavni deo prava (vidi: odluku Evropske komisije o ljudskim pravima o prihvatljivosti od 5. oktobra 1978. godine, *Mario de Napoles Pacheco protiv Belgije*, br. 7775/77).
55. Primenjujući ovo obrazloženje u ovom slučaju, Sud smatra da je ostvarivanje prava podnosioca zahteva uslovljeno zakonom o zaključivanju svih sudskih postupaka pred PKVS-om u pogledu raspodele sredstava DP-a u likvidaciji. Za razliku od gore navedene sudske prakse, u slučaju podnosioca zahteva njihovo pravo na imovinu nije izgubljeno, već još uvek čeka na rešavanje zakonskih uslova.
56. Dakle, Sud smatra da prava podnosioca zahteva na imovinu nisu povređena zbog kašnjenja u ostvarivanju njihovih prava, jer je to kašnjenje posledica zakonskog uslova da svi pravni postupci pred PKVS moraju da se zaključe pre nego što KAP izvrši bilo kakvu isplatu podnosiocima zahteva. Ovaj uslov je sastavni deo dodeljenog iznosa i naknade, kao što je propisano zakonom.
57. Kao rezime, Sud utvrđuje da podnosioci zahteva nisu potkrepili svoju tvrdnju da je njihovo pravo na imovinu povređeno od strane KAP-a zbog kašnjenja u ostvarivanju isplate iznosa koji su im dodeljeni.
58. Sud podseća da podnosioci zahteva takođe tvrde da kašnjenje u isplati iznosa koji su im dodeljeni predstavlja povredu njihovog prava na rad kao što je zaštićeno članom 49. Ustava, jer je isplata naknade za rad sastavni deo prava na rad.
59. Sud podseća da član 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava, *inter alia*, propisuje:

“1. Garantuje se pravo na rad”.

60. Sud primećuje da su prava podnosioca zahteva na isplatu određenog iznosa zasnovana na prethodnom radnom odnosu podnosioca zahteva sa DP-om.
61. S tim u vezi, Sud smatra da odluka KAP-a kojom se podnosiocima zahteva daje pravo na neisplaćene lične dohotke i naknadu za prevremeni prekid radnog odnosa u potpunosti obrađuje prava podnosioca zahteva na zapošljavanje.
62. Štaviše, Sud podseća na svoju prethodnu sudsku praksu u pogledu prava na rad i obavljanje profesije. Sud smatra da osporene odluke KAP-a ni na koji način ne sprečavaju podnosioca zahteva da rade ili obavljaju profesiju. Dakle, nema ničega u tvrdnji podnosioca zahteva što opravdava zaključak da je povređeno njihovo ustavno pravo na rad (vidi: *mutatis mutandis*, rešenje od 10. februara 2015. godine, *Abdullah Bajqinca*, KI 136/14, stav 34).
63. U zaključku, Sud utvrđuje da podnosioci zahteva nisu podneli nikakav *prima facie* dokaz niti su potkrepili svoje tvrdnje koje ukazuju na to kako je i zašto KAP povredila njihovo pravo na zaštitu imovine i pravo na rad koja su garantovana članom 46. i 49. Ustava.
64. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i treba se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36, stavovi (1) (d) i (2) (d) Poslovnika o radu.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113, stav 7 Ustava, članom 47. Zakona i 36 (1) d) i (2) d) Poslovnika, na sednici održanoj 23. oktobra 2017. godine, većinom glasova

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi